

N:r 5.

Ansvarig utgivare:
P. WALDENSTRÖM

Den 8 mars 1908

Pris pr år:
På posten ..... kr. 1.50
På Expeditionen > 1.25

67 årg.

Innehåll: Pauli brev till den kristna församlingen i Efesus, av P. W. — Till ledning vid bibelstudium och bibelsamtal, av P. W. — En beaktansvärd hjälp, av W. S—m. — Ett ord av Spurgeon om de troendes gemenskap. — Bibelhuset i London (med illustr.). — Ur ett brev. — P. A. Hultman (med illustr.). — Från Expeditionen. — Ett ovanligt sätt att räkna. — Verksamheten i Lappland. — Helig undergivenhet. — Från verksamhetsfältet. — Carolina Sund (med illustr.). — Från andra läger. — Mötesprogram och annonser.

Pauli brev till den kristna församlingen i Efesus.

Välsignad vare Gud och vår Herre Jesu Kristi Fader, so har välsignat oss med all andlig välsignelse i det him elska, i Kristus, efter som han har utvalt oss i honom före världens grundläggning, att vi skulle vara heliga och fläckfria inför honom. Ef. 1: 3, 4.

Aposteln säger här vidare: *Som har välsignat oss med all andlig välsignelse i det himmelska, i Kristus Jesus.*

Gud har även välsignat oss med mycket lekamligt gott. Allt det lekamliga goda, som vi hava, såsom hus och hem, mat och kläder, hälsa m. m., alltsammans är gåvor av Gud och en Guds välsignelse. Skulle Gud handla med oss, såsom vi förtjäna, så skulle vi icke ha det så, som vi nu ha det.

När troende sätta sig till bords, pläga de bedja Gud välsigna maten, och efter slutad måltid tacka de Gud. Detta är en god sed. Men den borde utsträckas vidare, så att vi tackade Gud för allting. När vi taga våra kläder på oss, borde vi tacka honom, att vi ha sådana; när vi komma hem, efter att ha varit borta, borde vi tacka, att han givit oss detta hem att komma till. När vi efter slutat dagsarbete äro trötta och gå till vila, må vi tacka honom, att vi ha en säng, där vi kunna lägga oss ned att sova. Ja, hela vårt liv borde vara en tacksägelse. Ty allt vad vi äro, allt vad vi hava,

ja, allt vad vi taga uti, så att säga, allt är gåvor av Gud. Tänk, huru det skulle draga våra hjärtan upp till honom och sprida en helig glädje öfver hela vårt lif, om vi betraktade allting så!

Men det är icke om detta slags välsignelse aposteln här talar, utan om den andliga välsignelse, varmed Gud välsignar oss i det himmelska. Denna välsignelse består i allt andligt gott, som tänkas eller nämnas kan. Det sammanfattas allt i ordet frälsning: syndernas förlåtelse, rättfärdighet, helgelse, frid, fröjd, barnskap, salighet o. s. v. Detta kallas en andlig välsignelse, emedan Gud giver densamma genom den helige Ande. Och den finnes icke på jorden, hör icke till det jordiska utan till det himmelska och kommer från himmelen.

Men när det heter, att vi välsigna Gud, och att Gud välsignar oss, då begagnas ordet välsigna i olika betydelse. Vi välsigna Gud, när vi lova och prisa honom, men Gud välsignar oss på det sätt, att han giver oss allt möjligt gott. På liknande sätt heter det ock t. ex., att Gud helgar oss, när han gör oss heliga, och att vi helga Gud, när vi hålla Guds namn heligt. Likaså att Gud rättfärdigar oss, när han gör oss rättfärdiga, och att vi rättfärdiga Gud, när vi erkänna, att han är rättfärdig.

Så mycket mer som himmelen är värd än jorden, så mycket mera är den andliga välsignelsen värd än den lekamliga. Om vi äro utan det jordiska goda men äga det himmelska, så äro vi i alla fall rika. Men äga

vi det jordiska goda och sakna det himmelska, då äro vi förfärligt fattiga, även om vi ägde hela världen. Frälsaren säger: Vad hjälper det människan, om hon förvärvade hela världen men förlorar sin själ? Ja, vad hjälper det människan, om hon vinner all världens guld, men mister *sin hälsa*? Och dock, vad är detta i jämförelse med att mista sin själ, mista det eviga livet?

Frälsaren talar om en man, som hade mycket stora jordagods, av vilka han fick mycken frukt. En dag sade han till sig själv: jag vill riva ned mina lador och bygga större och säga till min själ: Själ, du har mycket gott förvarat intill många år, gör dig goda dagar, ät, drick och var glad. Men vad hände? I densamma natten sade Gud till honom, att hans själ skulle tagas ifrån honom, och vad hade han då kvar av allt, vad han samlat? Därför skola vi aldrig kalla en människa rik eller lycklig, för det att hon äger jordiska ägodelar. Den allena är rik och lycklig, som äger det andliga goda. Att ha alla sina ägodelar på det ställe, som man måste lämna, det är ingen lycka, men att ha stora ägodelar på det ställe, dit man kommer, det är verklig rikedom. Sådana ägodelar hade aposteln och alla troende i Jesus Kristus. Och så mycket himmelen är högre än jorden, så mycket är den andliga välsignelsen i det himmelska, som vi fått av Gud genom Jesus Kristus, högre än all den jordiska välsignelse, vi här kunna åtnjuta, huru god och prisvärd denna senare än må vara.

När Paulus säger: Gud har välsignat oss, så frågas: vilka »oss»? Jo, alla dem, som i likhet med aposteln äro i tron förenade med Kristus Jesus, icke några andra. Därför tillägger han orden: i Kristus Jesus. Allt det andliga goda, vi fått, är av Gud, allt är det i Jesus Kristus. Jesus Kristus är den medlare, genom vilken Gud gör alla sina gärningar. Genom honom har han skapat världen, genom honom uppehåller han världen, genom honom frälsar han världen och skall en gång döma världen. Genom honom är det han välsignat de sina med all andlig välsignelse i det himmelska. Utom Kristus finnes ingen Frälsare, såsom Petrus säger: I ingen annan är frälsningen, ty det är icke något annat namn under himmelen bland människor givet, i vilket vi skola bli frälsta. Lika visst som det finnes endast en Gud, lika visst finnes det endast en medlare mellan Gud och människor. Lika visst som det finnes endast en himmel, lika visst finnes det endast en dörr till den himmelen, och det är Jesus Kristus. Allt vad vi ha av Gud i andlig måtto, det ha vi genom Jesus Kristus. Ja, vi kunna tillägga, att allt det goda vi ha i lekamlig måtto, ha vi också genom Jesus Kristus.

Av detta kunna vi förstå, huru utomordentligt viktigt det är, att vi stå i ett rätt förhållande till Jesus Kristus. Ty det Gud givit genom och i Jesus Kristus, det kunna vi icke ha på annan väg, *än att vi själva äro i Jesus Kristus*. Jag kan aldrig säga, att jag har något i Jesus Kristus, om jag icke är i honom. Jag kan säga, att Gud i Kristus Jesus *bjuder* mig någonting, fastän jag icke är i Kristus, men det Gud *bjuder* mig i sin son, det *har* jag icke, förrän jag själv är i honom.

Gud *bjuder* de sina en evig härlighet i himmelen, och den *bjudningen* har jag nu, men jag har icke den *himmelska härligheten*, förrän jag själv är i himmelen.

Detta är ju mycket lätt att förstå. Tänk dig, att du hade en fader, som bodde i Amerika, och som där hade ett gott och härligt hem att bjuda dig på. Tänk dig, att denne fader skreve till dig och bjöde dig komma till detta goda, lyckliga hem. Vad skulle du då göra? Helt visst gjorde du dig genast i ordning att resa. Ty förrän du vore där, vore du icke i besittning av detta goda hem, ehuru du var bjuden till detsamma. På samma sätt är det inom det andliga området. Vill du ha den andliga välsignelsen i det himmelska i Jesus Kristus, så måste du själv vara funnen i honom. Aposteln Paulus talar också i Filipperbrevet om, huru han far efter att vara funnen i Kristus Jesus, icke havande sin rättfärdighet, som kommer av lagen, utan den som kommer genom tro på Kristus. Utan Kristus *ingen* frälsning, men i Kristus *all* andlig välsignelse.

Aposteln säger vidare i vår text: *Såsom han har utvalt oss i honom före världens grundläggning*. Vem är det då, som har utvalt oss? Jo, Gud, den himmelske Fadern, vår Herre Jesu Kristi fader och vår fader. Och vem har han utvalt? Jo, oss, som tro på Jesus Kristus. Och på vad sätt har han gjort det? Jo, i Kristus Jesus. Och varifrån har han utvalt oss? Från världen, såsom Frälsaren säger: I haven icke utvalt mig, men jag har utvalt eder, och åter på ett annat ställe: Om världen hater eder, så veten, att hon har hatat mig förrän eder. Voren I av världen, så älskade världen sitt eget; men emedan I icke ären av världen, utan jag har utvalt eder från världen, därför hatar världen eder.

Hos Gud är intet anseende till personen. Alla äro lika inför honom, så till vida som alla äro arma, fattiga syndare. För alla är Kristus kommen, för alla är han död och uppstånden, för alla är evangelium om frälsning av nåd; för alla står nådastolen öppen. Till alla ljuder kallelsen: *kommen!* Inför Gud existerar blott *en* åtskillnad, och det är skillnaden mellan dem, som äro borta i främmande land, och dem som kommit tillbaka samt blivit omvända och troende. Annars är ingen skillnad. Hög och låg, rik och fattig, jude eller hedning, inför Gud äro de alla lika.

Före världens grundläggning, säger aposteln, har Gud utvalt oss, d. ä. bestämt, att alla vi, som tro på Jesus Kristus, skola bli frälsta. Denna bestämmelse skedde icke i går. Innan denna världen var till, hade Gud icke blott hela skapelsens plan utan ock hela frälsningens plan klar och bestämd. O, huru *orubblig* måste den då icke vara.

Men vari består då utväljelsen? Jo, icke däri att Gud har bestämt vissa människor till salighet, utan däri, att han till evig frälsning bestämt *var och en, som är i Jesus Kristus*.

Vi behöva därför icke grubbla över, huruvida Gud utvalt oss. Är du i Kristus, så har Gud utvalt dig och inplanterat dig i Kristus. Är du icke i Jesus Kristus, då är du icke heller en bland de utvalda. Men du kan bli det, därigenom att du blir troende på Jesus. Den, som är troende och således nu hör till de utvalda, kan också bli en affälling och komma att höra till de förkastade därigenom, att han icke vidare är funnen i Jesus Kristus. Den gren, som lever i trädet, dör, om han blir skild från trädet. Därför kan den, som nu har

evigt liv i Jesus Kristus, förlora detta liv, nämligen om han skiljer sig från honom. Gud har utvalt till frälsning alla dem, som äro i Jesus Kristus, men inga andra.

Människor äro i allmänhet mycket olika varandra. Om jag ser på de heliga män, som bibeln talar om, finner jag många olikheter dem emellan. Om jag t. ex. ställer bredvid varandra Noak, Moses, Abraham, Elia och Elisa, Esaias, Johannes Döparen, apostlarna — huru olika äro de icke varandra! Men däri äro de alla lika, att de levat i tron på Kristus. Det gamla testamentets helgon på så sätt, att de satt sitt hopp till honom, *som skulle komma*, de nytestamentliga därigenom, att de satt sin tro till honom, *som redan kommit*. De förra sågo *framåt* på Kristus, de senare sågo *tillbaka* på honom. Jesus Kristus är medelpunkten i den gammaltestamentliga förkunnelsen och tron lika mycket som i den nytestamentliga, om också ej i den förra med samma klarhet som i den senare. Och de enas utkorelse beror lika visst som de andras på samme Kristus, nämligen Jesus av Nasaret, som givit sitt liv till återlösen för de ena såväl som för de andra.

Låt oss repetera igen. Före världens grundläggning har Gud bestämt, att hvar och en, som tror på Kristus, skall bliva frälst. Denna bestämmelse kan aldrig heller ändras. Vad våra jordiska konungar och kejsare bestämma den ena dagen, kan ändras den andra. Och vad riksdagen bestämmer i dag, kan den ändra nästa år. Men det Gud bestämmer, ändras aldrig. Han är evig och hans rådslut äro eviga. David säger i Ps. 71: 3: »Gud, du har förordnat att frälsa mig.» Och det gives ingen makt i himmelen eller på jorden, som kan ändra, det Gud beslutit. Har Gud beslutit, att solen skall vara rund, så kan ingen i världen göra henne fyrkantig. Har Gud bestämt en viss världsordning, en viss växling mellan vinter, sommar, dag och natt, så kan ingen i världen göra något däråt. Ingen kan få solen att gå upp en sekund tidigare eller få den att dröja kvar en sekund längre, än Gud bestämt. Vad Gud beslutit, är och förblir orubbligt. Har alltså Gud beslutit, att alla, som äro i Jesus Kristus, skola vinna frälsning, så är detta orubbligt för eviga tider fastställt. Och ingen, som är i honom, behöver känna sig orolig eller tvivlande. Är han orolig, så är detta en anfäktelse av djävulen och kommer icke från Gud. Gud lär icke sina barn att med oro tvivla på hans trohet. Finnes det någonting, som är fast och orubbligt, så är det Guds trohet. Bergen skola vika och högarna falla, men Guds trohet skall aldrig svika. Den som här bygger sitt hus på hälleberget, menar, att han har en mycket säker grund. Däri har han rätt, för så vitt något på jorden kan vara säkert, ty dagar kunna komma, då själva bergen skola skaka och remna. Emellertid ha vi skäl att lita på bergens säkerhet. Och dock, vad är detta i jämförelse med orubbligheten av Guds trohet? Bergen skola vika, säger Herren, och högarna skola falla, men min nåd skall icke vika ifrån dig och mitt fridsförbund skall icke förfalla (Es. 54: 10). Därför säger profeten: Förliten eder på Herren evinnerligen, ty vår Gud är en evig klippa (Es. 26: 4).

P. W.

Rom. 1: 16, 17.

v. 16. Huru fienderna smädade Kristus för hans verksamhet. Läs Matt. 9: 3, 11: 19, Luk. 11: 15, 15: 2, Joh. 9: 16 m. fl. st.

Huru de smädade apostlarna. Rom. 3: 8, Apg. 17: 18, 32. Jämför 1 Kor. 1: 18, 23. Det låg därför nära till hands att blygas, då som nu. Läs Joh. 12: 42 f.

Huru skamligt det är att blygas vid evangelium. Gud blyges icke vid oss. Ebr. 2: 11, 11: 16. Huru farligt det är att blygas vid Herren, Mark. 8: 38. — Paulus blygdes icke. Jämför 2 Tim. 1: 12. Läs ock 2 Tim. 1: 8, 16.

Evangelium är en Guds kraft. Det är Gud, som genom detsamma verkar. Därför kallas det Guds evangelium, Rom. 15: 16, 2 Kor. 11: 7, 1 Tess. 2: 2. Och vad Gud verkar genom detsamma, sammanfattas i ordet *frälsning*, den eviga frälsningen i Guds rike, och allt vad därtill hör. Jesus är frälsaren, och evangelium är det medel, genom vilket Gud drager syndare till frälsaren, att de må bli frälsta. Apg. 4: 12.

Frälsningen är genom tron. Rom. 3: 30, 4: 11, 16, Joh. 3: 16, Ef. 2: 8. — Märk: 1:o) Utan gemenskap med Gud ingen salighet, 2:o) Utan rättfärdighet ingen gemenskap med Gud, 3:o) Synden skilde människan från Gud, 4:o) Gud sände Kristus för att taga bort synden (Joh. 1: 29), 5:o) Genom evangelium drager Gud syndaren till Kristus, 6:o) Genom tron kommer syndaren till Kristus, blir sålunda rättfärdig och åter förenad med Gud.

För jude först, så och för grek. Åt Israels folk i främsta rummet var frälsningen lovad. Se Rom. 15: 8. Därför kallas detta folk rikets barn (Matt. 8: 12).

Med greken menar aposteln alla icke judar. Se Apg. 14: 1. De omvända judarna hade svårt att tro, att frälsningen skulle tillhöra även hedningarna. Därför fordrade de, att de troende hedningarna skulle genom omskärkelse inympas i Israel, om de ville bli frälsta. Apg. 15: 1 f. Denna villfarelse bekämpade Paulus med stor kraft.

v. 17. Guds rättfärdighet kan antingen betyda den egenskapen hos Gud, att han är rättfärdig, eller den rättfärdighet, som Gud giver. Här menas den senare. Motsatsen till denna »Guds rättfärdighet» är den egna rättfärdigheten, som är av lagens gärningar. Fil. 3: 9. Den rättfärdighet, som är av Gud, är den sanna rättfärdigheten, som leder till frälsning, den egna rättfärdigheten är ett hinder för frälsningen. Läs Rom. 10: 1—3, Fil. 3: 7 f.

Denna »Guds rättfärdighet» uppenbaras i evangelium såsom en rättfärdighet *av tro*, icke av lagens gärningar, *till tro* d. v. s. när evangelium uppenbarar, att rättfärdigheten är av tro, så sker det i den avsikten, att människor må tro.

Aposteln bekräftar sitt tal med profeten Habakuks ord i kap. 2: 4. Det är således i gamla och nya testamentet en och samma lära om tron. Läs Rom. 3: 21 f. Alltså ingen »ny lära», ehuru fariseerna trodde så.

P. W.

En beaktansvärd hjälp

har vid flera tillfällen lämnats dels sjuka predikanter dels predikantankor och deras barn genom *Predikanternas sjuk- och begravningskassa*. Denna kassa stiftades för några år sedan av predikanter, tillhörande Svenska Missionsförbundet. Dess styrelse har sitt säte i Stockholm och dess egentlige ledare är f. n. predikant Joh. P. Johansson, ledamot även av Missionsförbundets styrelse.

Kassan har i allmänhet icke låtit tala om sig så mycket. Den har icke begärt någon hjälp av allmänheten. Utan ha kassans medlemmar i huvudsak själva genom egna inträdes- och årsavgifter hopbragt de medel, som sedan vid sjukdoms- och dödsfall kommit till användning. Årsavgiften är fyra kr. och inträdesavgiften endast 1 kr. Härtill kommer visserligen en utdebitering av fem kr. till begravningshjälp. Avgiften blir därför 9 å 10 kronor om året. I likhet med andra dylika kassar åtnjuter den även statsunderstöd.

De, som icke själva äro i en sådan ställning, att de behöva anlita en dylik kassa, fästa sig naturligtvis icke mycket vid dess tillvaro eller verksamhet. Även för predikanterna själva kan det ju under hälsans dagar synas tämligen likgiltigt, om de tillhöra en sådan kassa eller icke, såvida man endast tänker på egna behov. Så synes man ock överhuvud taget tänka, enär icke mer än 80 av Missionsförbundets omkring 500 predikanter tillhöra nämnda kassa. Men om man skall tänka icke endast på sitt eget bästa utan även på andras, så är sjukkassan ett medel, varigenom man med en mycket ringa årsavgift kan bidra till en mycket välkommen och välbehövlig hjälp både under sjukdom och vid dödsfall. Och våra predikanter äro i regel icke bättre situerade i ekonomiskt avseende, än att de i dylika fall behöva understöd. Kassan har under sin jämförelsevis korta tillvaro fått komma mer än en sjuk till hjälp, och vid flera dödsfall har till predikanter efterlevande överlämnats ett belopp av 400 kr. Visserligen är detta ingen stor summa. Men varifrån skulle dessa ha fått en sådan. Och för många predikanter utgör 400 kr. en halv årslön. Vad det har betytt för en familj att, då maken och fadern ryckts bort, få en sådan hjälp, det kan endast den förstå, som själv varit i nöd och trångmål.

Flera av dem, vilkas efterlevande erhållit en dylik hjälp, hade antingen nyss blivit medlemmar av kassan eller ock nästan övertalats att stanna kvar. En av de två, som under 1907 avlidit, hade försummat att inbetala sin årsavgift. När det blev fråga därom, ansåg han sig böra utgå, emedan han knappast hade råd att betala årsavgiften. Han blev dock övertalad att stanna kvar. Någon tid därefter insjuknade han och dog. Under sjukdomen fick han sjukhjälp, och vid hans död överlämnades till änkan 400 kr. Under 1907 har utbetalts i sjukhjälp 300 kr.

Vi skulle vilja uppmana våra predikanter, som icke redan äro medlemmar av någon dylik kassa, att ingå som medlemmar i Predikanternas sjuk- och begravningskassa. Skulle vi skonas från både sjukdom och död och således icke behöva anlita kassan, så är det ett ringa tackoffer för en sådan nåd att lämna sitt lilla bidrag till andras hjälp.

Anmälan om inträde göres till predikant Joh. P. Johansson, Kungsgatan 48, Stockholm K.

W. S—m.

Några ord av Spurgeon rörande Guds barns gemenskap.

(Efter »Allianzblatt».)

1. Bröder, som icke ha känt varandra.

Antag, att två personer, som äro bekanta med varandra, träffas och börja samspråka. Den ene säger: »Min fader heter så och så.» Den andre ser på honom och säger: »Var bor han?» »Jo, han bor där och där, i det och det huset.» »Verkligen? Men vet Ni då, att han även är min fader?» Båda två skulle förvånas över, att de icke hade känt varandra, då de dock uppenbarligen hade samme fader. Jag tycker mig se, med vilka ögon de mäta varandra, och jag hör, hur den ene säger: »Sade ni verkligen, att eder fader hette J. S.?» »Ja, verkligen!» »Och att han bodde i det och det huset?» »Javisst!» »Vad är han då för en person? Kanske har ni hans fotografi med er?» »Ja.» »Se här, jag har också en fotografi, — det är verkligen samme man.» »Då är han bådas vår fader, och vi äro alltså bröder!» »Ja, vi äro bröder.» Och de sluta varandra i famnen och säga: »Hur kommer det då till, att vi, som hava samme fader, ännu icke hava känt varandra?» — Nuväl, det finnes många kristna, som, ifall de en gång talade ut med varandra, skulle bli lika förvånade över att de voro bröder. De hava samme fader och veta det icke. Och orsaken därtill torde vara olika uppfattning i läran i ett eller annat avseende eller olika former för dopet, eller i något annat de anse viktigt och som skiljer dem åt. Det viktigaste borde dock vara: »Hava vi samme fader?» Om det så är, så låt oss hava gemenskap med varandra och älska varandra. Jag önskade, att denna gemenskap emellan Guds barn måtte mera komma i övning och till sin fulla rätt!

2. De heligas gemenskap.

Vad blodomloppet är för människokroppen, det är den Helige Ande för Kristi kropp, som är församlingen. I kraft av denna livsström har varje lem i kroppen gemenskap med den andra. Och så länge livet räcker, är denna gemenskap oundviklig. Om handen är otvättad, så kan ögat fördenskull icke uppgiva gemenskapen med henne. Om ett finger är sjukt och man har lagt förband om det, så kan handen för detta förbands skull icke hindra livsströmmens tillflöde. Intet annat än döden kan upphäva gemenskapen. Antingen måste man amputera lemnen, eller också förbliver han ovillkorligt

i förbindelse med den övriga kroppen. Det förhåller sig på samma sätt med Kristi kropp; ingen lag kan förhindra en levande lem i Kristus att ha förbindelse med de övriga lemmarna. Varest liv finnes, där är gemenskap en oundviklig följd. Dock tala åtskilliga om en inskränkt gemenskap och inbilla sig, att de kunna åstadkomma en sådan. Om de själva äga gudomligt liv i sig, så kunna de väl i missförstådd samvetsgrannhet förvägra sina medkristna det yttre tecknet på gemenskapen, men gemenskapen själv lyder icke under deras regler eller bestämmelser.

Bind ett rött band om tummen och låt honom besluta, att nu skall kroppen icke vidare hava någon gemenskap med honom. Detta tummens beslut blir både löjligt och överksamt, eller också skall det visa sig skadligt för tummen själv.

Gud har gjort oss till ett, en ande besjalar oss, och sannerligen, vår gemenskap är med Fadren och hans Son, Jesus. Att förneka eller förvägra någon troende gemenskap, det är att förneka honom något, som ovillkorligt och i verkligheten hör honom till.

Bibelhuset i London.

Vi inbjuda härmed våra läsare att med oss i tanken besöka en av Londons största sevärdheter, en skattkammare så storartad, att dess make ej står att finna på hela jorden. Det är »bibelhuset» i London, som vårt besök gäller, Brittiska och Utländska Bibelsällskapets ståtliga byggnad vid Queen Victoria Street. Vi inträda och hälsas hjärtligt välkomna. Med största beredvillighet föras vi omkring i våningarna. Intressant är att se den höga konferenssalen med sina talrika oljemålningar — porträtt av stiftare, presidenter, valörer m. fl. Ännu mera intressant är biblioteksrummet med sina 12—1400 olika bibelupplagor, en samling som i rikhaltighet ej har sin like. Men det mest intressanta är dock besöket i förlagsrummen.

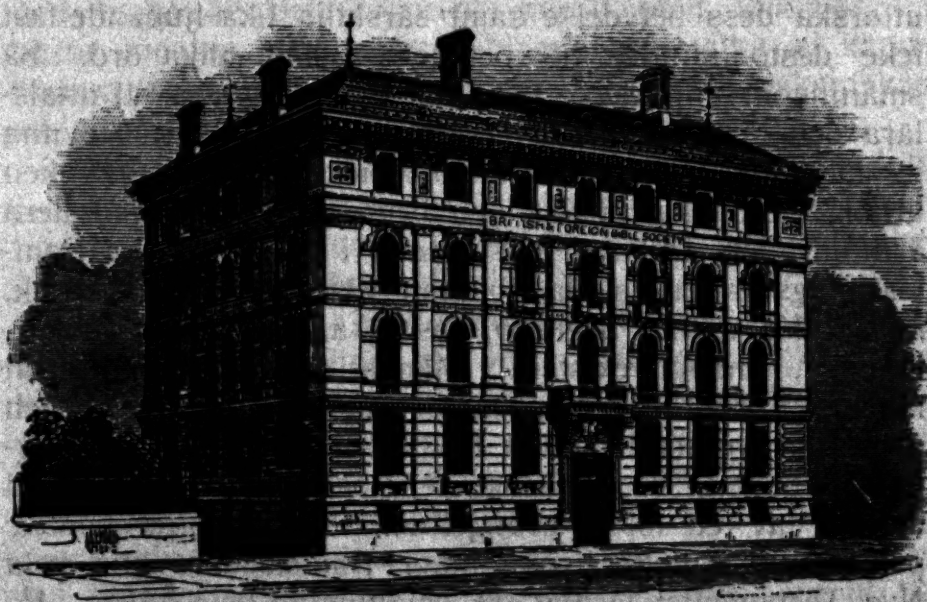
Vi vända oss först till de stora salarne i jordvåningen. Här genljuder det av hammarslag. Vi äro i packrummen. Vilken livlig rörelse härskar icke här! Hit komma från tryckerierna dag efter dag stora balar av tryckark, vilka dock snart föras härifrån till bokbinderierna. — Inga biblar tryckas i bibelhuset; de flesta komma från universitetstryckerierna i Oxford och Cambridge. — Två gånger dagligen avlämna bokbinderierna sina vagnslaster av bundna böcker.

I ett annat rum expedieras de gjorda beställningarna. Hundratals större och mindre sändningar lämna dagligen bibelhuset, i genomsnitt för varje dag 7,000 exemplar. Det gör omkring 2 miljoner om året. Härvid må dock påpekas, att detta visst icke utgör sällskapets hela årsomsättning utan endast ungefär en tredjedel därav. Bibelhuset har nämligen ett stort antal filialer i utlandet, såsom i Berlin, Köln, Leipzig, Wien, Rom, Florens, Madrid, Lissabon, Paris, Brüssel, Köpenhamn, Petersburg, Konstantinopel, Beirut, Bombay, Allahabad, Madras, Kalkutta, Kapstaden, Shanghai, Sidney o. s. v. Dels för att spara de dryga transportkostnaderna, dels ock för

att undvika införseltullarne tryckes bibeln i dessa huvudstäders länder till stor del på ort och ställe.

Vi dröja ännu några ögonblick i packrummet. Varför beslås de där kistorna inuti med zinkbleck, som till och med lödes ihop, alldeles som konservburkar? De skola sändas till tropiska länder och måste därför vara vattentätt tillslutna. Varför äro de där lådorna så avlånga och smala till formen? De äro bestämda för Uganda och måste bäras långa vägsträckor på de svartas huvuden. Lådorna för Madagaskar äro bredare och kortare. Fylla få de icke väga mera än 28 å 30 kilo, ty även de skola av infödingar bäras på besvärliga bergstigar till det inre av landet.

Nu stiga vi upp i öfre våningen. Vida salar utbreda sig framför oss. Längs väggarne och på tvären äro uppsatta väldiga bokhyllor, alla fullsatta med en och samma bok, bibeln. Här hela bibeln, där Nya Testamentet, där åter enskilda delar av bibeln, evangelierna, epistlarna, profeterna, psalmerna, Moseböckerna. Efterfrågan av enskilda bibeldelar är synnerligen

Bibelhuset i London.

stor. Omsättningen därav uppgår till mellan 3 och 4 miljoner exemplar årligen. Vi vandra genom de tysta raderna och bliva riktigt högtidligt stämda. Främmande, kanske ännu aldrig hörda namn möta vårt öga. Nästan alla jordens länder äro representerade. Här och där tager vår vänlige följeslagare ut en bok, öppnar den och visar oss de underbara skrivtecknen. Se här en! Dess tecken äro oss bekanta. Det är den kinesiska bibeln. Och denna sammanträngda skrift, som endast äger vågräta och lodräta grundstreck, är Devanagari eller Sanskrit, hinduernas heliga språk. Helt annorlunda visa sig buddisternas heliga tecken, pali-språket, med sina ändlösa cirklar och halvcirkclar. En annan bok förevisas, som innehåller en förvirrande mängd små, liggande streck. Det är battasch-språket på Sumatra. Här är en annan med de mest tillkrånglade krumelurer. Så skriva tamulerna i Indien. »Denna skrift åter», förklarar vår vägvisare, »kallas Gurmukhi». Det språket talas av sikherna i Pandschab. Det märkvärdigaste med denna bok är, att den icke är tryckt, utan mångfaldigad fotografiskt. Så sker rätt ofta aningen av den orsak, att de erforderliga trycktyperna

fattas, eller också att i England ej finnes någon person, som känner språket ifråga och kan läsa korrektur. Och att sända korrekturarken mellan London och missionsfältet skulle taga alltför lång tid.

Det skulle bliva för vidlyftigt att beskriva egenarten hos de omkring 60 olika alfabet, som använts vid tryckningen av de här uppstaplade biblarna. Bibelsällskapet har utgivit ett litet nätt häfte, som heter »Guds ord på många språk», vars senaste upplaga visar ett skriftprov, Joh. 3: 16, på över 400 olika översättningar. Men vi må icke nöja oss med att helt ytligt betrakta alla de intressanta skrivtecknen. Fastmer må vi söka göra oss en föreställning om, vilket jättearbete för ett helt århundrade, som framstår i och genom dessa böcker. Guldackorna voro väl förhanden i Guds ord, men de måste präglas och därmed förvandlas i gångbart mynt bland folken. Det är icke heller lätt att rätt fatta, vilken möda det kostar att översätta blott en enda av Skriftens böcker till ett tungomål, som talas av en vild stam. Det gäller först att uppfatta ljuden, uppdelade dem i stavelser, skilja orden från varandra, fastställa betoningen, utforska dess betydelse samt särskilja lika ljudande fast icke desto mindre till betydelsen helt olika ord. Så småningom uppdragas de första grundlinjerna till uttalslära och grammatik. Översättningsarbetet kan begynna — men huru ofullkomligt måste icke de första försöken utfalla! Bibliska tankar och begrepp, vilka sedan flera århundraden tillbaka äro klädda i västerländska framställningsformer, skola nu återgivnas på de folks språk, hos vilka dylika begrepp, såsom ånger, tro, förlåtelse, helighet, knappt existera. Många ord måste, antingen man vill det eller icke, lånas från andra källor. Och dock går verket i stillhet framåt år efter år. Uthålligheten, bönen, skarpsinnigheten belönas slutligen med frukten av ett första evangelium. Sedan följer kanske psaltaren. Alltefter som tiden framskrider, blir hela Nya Testamentet färdigt, så småningom hela bibeln. På så sätt riktas ett språk, lyftes upp på ett högre plan, förändligas och finner sin plats i ledet av de språk, som äga en tryckt bibel.

Härmed är åskådliggjort arbetet med en enda bibelöversättning. Och nu finnas närmare 400 sådana översättningar, vilka uppstått under bibelsällskapets vårdande händer.

Vi se en hel här av andliga arbetare sysselsatta med jätteverket, alla den evangeliska hednamissionens hjältar. Det är icke den ringaste delen av sin kraft, de nedlagt härpå. Och rastlöst fortgår arbetet. Varest blott enstaka delar äro förhanden, måste hela Nya Testamentet utarbetas; och där detta finnes, måste det gamla fogas därtill. Men med en översättning av Skriften är arbetet visst icke avslutat en gång för alla. Då till och med *vår* bibelöversättning, som dock är gjord av svenskar för svenskar, har behof av revision, huru mycket mer måste icke en dylik översättning vara det, som är gjord av, låt vara mycket dugliga och i språkligt avseende begåvade, främlingar till ett språk, som dock icke är deras modersmål. Så måste på revideringsverket återigen lika mycken flit och lika mycket arbete, ja ofta till och med mera, nedläggas som på den första översättningen. Och bibelsällskapet har för närvarande

hundratal av språkligt lärda missionärer och infödda medhjälpare i organiserade översättnings- och revideringskommittéer, vilka arbeta nästan uteslutande på dess bekostnad.

Vi ha i det föregående sagt, att i själva bibelhuset inga böcker tryckas. Detta tål emellertid en inskränkning, ty tryckningen av biblar för blinda försiggår dock här. För att lära känna detta arbete, stiga vi upp i översta våningen. Tryckningen av dessa böcker utföres efter två olika system, enligt Moon och enligt Braille. Det förra liknar till någon del vår vanliga skrift, vilken tryckes med upphöjda bokstäver, det senare består av en sinnrik anordning av små punkter, genom vilka bokstäverna framställas. På 28 olika språk äro bibliska böcker tillgängliga i blindskrift, däribland på urdu-, hindi-, bengal-, tamil-, telugu-, marathispråken (alltså de flesta stora indiska språken), kinesiska, japanska, batta- och lugandaspråken. De indiska språken äro mycket rika på bokstäver. Det minsta antalet har tamilspråket med sina 250 bokstäver. Sanskrit har 750. Är det då överhuvudtaget möjligt att göra sådana språk läsbara för blinda? Jo, för detta ändamål hava två missionärer, Knowles och Garthwaite, upfunnit ett praktiskt system av 63 olika skriftecken, varigenom alla de indiska språkens olika ljud framställas. En blind i Indien, han må tillhöra vilken folkstam som helst, behöver endast känna 63 tecken för att kunna läsa. De blinda där hava det alltså nästan bekvämare än de seende att lära sig läskonsten. Enligt detta system äro av bibelsällskapet hittills tryckta 17 abc-böcker på olika indiska språk.

Ett väldigt, mångsidigt arbete! — sådant är utan tvivel det intryck, som vi taga med oss från bibelhuset. Vid avskedet erhålla vi ännu ett par uppgifter, som ytterligare förstärka detta intryck. Under senaste verksamhetsåret (1905) har sällskapet utgivit 5,977,453 böcker, däribland närmare en miljon helbiblar och 1½ miljon Nya Testamenten. Sedan 1804, då sällskapet grundades, tills slutet av dess 99:de arbetsår har om-sättningen uppgått till 180 miljoner böcker. Och i penningmedel har för bibelöversättning och revidering, tryckning och spridning under dessa år utgivits omkring 251 miljoner kronor.

Det må vara en glädje för oss svenskar att veta, att även av våra landsmän gjorda bibelöversättningar blivit tryckta på Brittiska och Utländska Bibelsällskapets förlag och utgått just från detta storartade bibelhus. Vi tänka då på kongobibeln, vars översättning påbörjades av missionär Westlind med Nya Testamentet och fortsattes och avslutades av missionär Laman med tillhjälp av fru Walfridsson. Särskilt anmärkningsvärt är, att just denna översättning var den 100:de i ordningen av de hela bibelöversättningar, sällskapet utgivit. Såsom ett erkännande av deras värdefulla arbete blevo missionärerna Laman och fru Walfridsson utnämnda till hedersledamöter i bibelsällskapet.

Även är den av doktor Nyström i Alger gjorda översättningen av Nya Testamentet till en arabisk dialekt för närvarande där under tryckning. — Det är arbeten av förblivande värde, ty Guds ord skall icke återkomma fåfängt.

Ur ett brev.

»Jag är Herren, din läkare.»

Med tanke att det kan lända till Guds namns förhärlikande, vill jag omtala följande erfarenhet ur mitt eget liv.

Min svåger Herman kom en dag in och klagade över huvudvärk med åtföljande häftiga frosskakningar.

Min syster lagade, att han fick bada och genast komma i säng. Vi ville hämta en läkare, men Herman förhindrade det, i det han sade: »Jag är ej sjuk, det går snart över.» Men på fjärde dagen talade han i yrsel; vi förstodo då sjukdomens allvar. Läkaren blev genast eftersänd. Då han undersökt den sjuke, sade han: »Det är föga hopp, att han går igenom. Sjukdomen är för stark. Det är lunginflammation.»

Nu blev det svåra, prövande dagar för min syster med sina 6 små barn, av vilka den äldsta var 11 år, den minste 10 månader. Som vi allesamman voro vanä vid att gå till Gud med allt, både stort och smått, kunde vi ej låta bli att även nu tala om för honom denna vår nöd. Jag tog de små barnen med mig in i mitt rum. Där föllo vi ned på våra knän allesammans, undantagandes den lille Folke, som satt på min arm, men hans bön var icke mindre kraftig. Han såg än på den ene än på den andre, hur de anropade Gud, under det tårar flödade från deras ögon. De bådo, att han ville förbarma sig över dem och låta deras pappa få leva denna gång, att han måtte göra, som han fordom gjorde med konung Hiskia, vars liv han förlängde med 15 år. Då blickade den lille Folke på mig och sade: »Pappa.» Det var hans bön. I Guds öron var nog de små barnens bön mycket kraftig.

Det kändes som om Jesus själv stått mitt ibland oss och sagt: »Han skall leva». Många äro de, som tvivlande säga: »Gud gör ej mer såsom förr några under». — Se här ett exempel. Fru L. kom in till mig och beklagade, att Herman nu skulle gå ifrån oss, ty att han skulle dö, var ju avgjort. Alla, till och med läkaren sade: »Han dör». Jag svarade henne: »Det är ej så säkert, att Herman dör denna gång. Herren lever och kan hjälpa oss nu, liksom han gjorde, då han gick här nere en gång. Tänk, konung Hiskia fick höra, att han skulle dö. När han då vände sig mot väggen och grät och bad, så skickade Gud profeten Esaias att säga honom: »Jag har hört din bön, jag har sett dina tårar; se, jag vill förlänga ditt liv med femton år», Es. 38: 5. Fru L. svarade: »Det var förr det. Det är ej så nu.» »Ack jo», tillade jag, »Gud ändrar sig icke. Sådan, som han var i går, är han i dag och desslikes i evighet. Det står: »Du hjälper det folk, som är ödmjukt, men stolta ögon slår du ned. Ära vare vår Gud!»

Jag bad min syster, att hon ej skulle vara orolig. »Se, Herman dör ej denna gång.» Hon såg så undergiven ut och sade: »Ske Herrens vilja.»

Snart skulle dock Herren visa, att han ej hade samma tankar som människorna. På 7:de dagen blev det kamp på liv och död. Några troende vänner voro samlade hos oss på kvällen. Den sjuke hade talat i yrsel hela dagen. Vi föllo ned på våra knän och bådo Gud så innerligt för den sjuke, och att Herren ville göra

med oss, som han gjorde med sina heliga fordom. Vi tackade honom för allt gott, vi fått förut, vissa om att han även nu skulle bönhöra. Min syster bad så rörande undergivet: »Ske din vilja». Jag glömmer aldrig denna gång, hur hon bad: »Icke, som jag vill, utan gör du, som du ser är bäst». O, om blott Gud finge så helt vårt hjärtas förtroende, att vi alltid vore nöjda med hans ledning, vissa att han alltid styrer allt till det bästa.

Så bådo vi nu Herren, att hans namn måtte bli förhärlikat ibland oss och vi dragna närmare honom.

Herren kom genast med hjälp. Den sjuke yrade aldrig mer. Han föll i en välgörande sömn denna kväll, och sedan blev det bättre med honom.

P. A. Hultman.

Namnet Hultman väcker till liv många sköna minnen hos de äldre missionsvännerna. De erinra sig med tacksamhet den skarpsinnige och självständige tänkaren, den begåvade och originelle predikanten, folktalaren i bästa mening. De yngre ibland oss, vilka ej kände honom personligen, ha i honom en lärarik bekantskap att göra.

Per August Hultman föddes i Askeryds församling i Småland den 2 maj 1818. Hemmet var torftigt men upplyst av den fromma moderns kärlek och omtanke. Vid 10 års ålder förlorade Per August sin kära moder. Redan förut hade han genom svår värk, som gjorde honom till krympling för livet, fått göra bekantskap med lidandet i världen. Vetgirig och begåvad, sökte nu gossen sin tröst i läsningen av bibeln och psalmboken, de enda bokskatter hemmet ägde. Särskilt omvändelsens nödvändighet inpräglades i hans själ. I känslan därav greps han stundom till tårar. Stenar och träd tog han till vittnen på sin ångest och sina bönerop till Gud. Till frid och förvissning om frälsning kom han dock icke.

Tolv år gammal nödgades Hultman själv förtjäna sitt bröd. I detta ärende vandrade han omkring på sina kryckor i hela Småland samt Västergötland. Fiolen torde därvid ha varit honom en god hjälp. Vid ungdomens lekstugor och gillen var han en mycket anlitad musikanter och ledare. Vid 18 års ålder efter en kurs hos pastor Norlander i Huskvarna blev han byskollärare. Denna nya ställning beredde honom mycken glädje, då han därigenom kunde skaffa sig sin bärning.

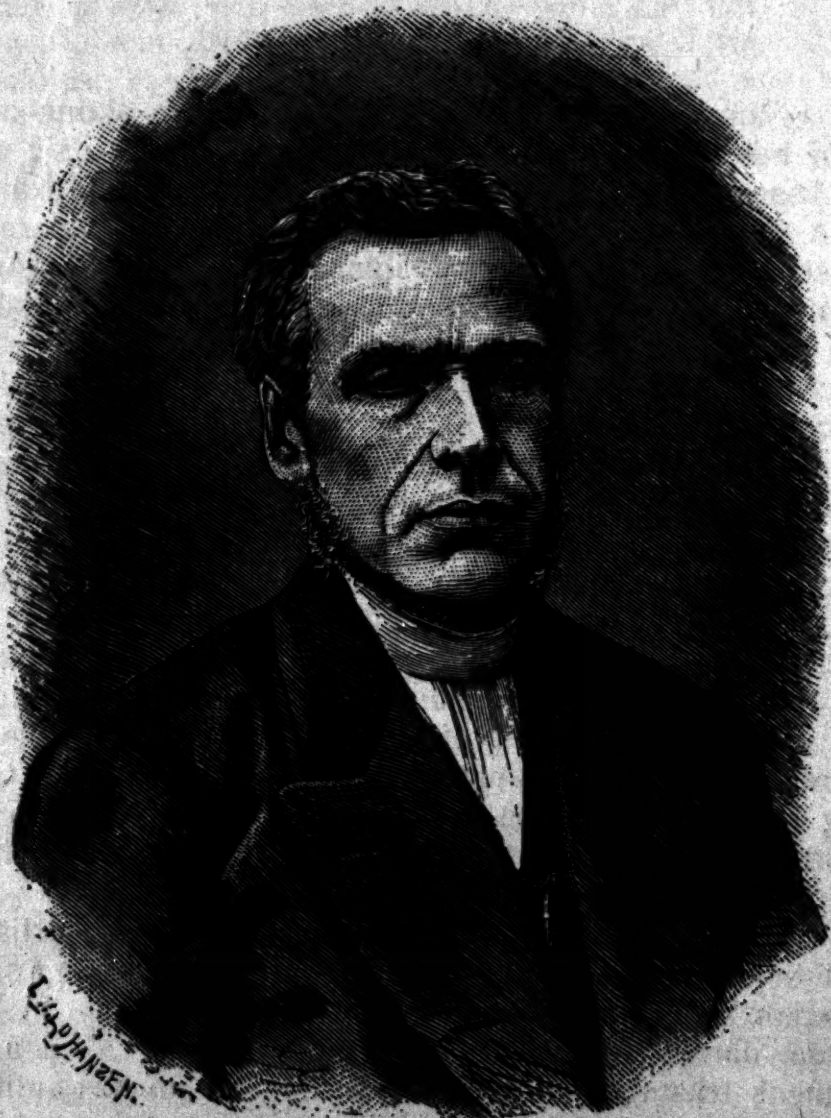
Ännu fortsatte Hultman att med sin fiolmusik leda ungdomens danstillställningar. Men år 1840 efter en svår sjukdom, under vilken Guds Ande kraftigt klappat på hans hjärta, blev det slut därmed. Och under julottan nämnda år, då psalmen: Var hälsad, sköna morgonstund etc. sjöngs, greps Hultman så mäktigt av högtidens stora glädjeämne, att han med allvar sökte frälsaren, Kristus, Herren i Davids stad. Hemkommen utgöt han i brinnande bön och tacksägelse sitt hjärta inför Herren.

Den sålunda omvände byskolläraren och spelmannen upptog nu på sina lediga stunder en ny mission. Redan samma jul började han läsa Guds ord för folket

i bygden. Ofta sågs krymplingen vandra rätt långa vägar i snö och slask för att i trånga och osunda lokaler och för tätt sammanpackade människomassor förkunna fridens evangelium, som blivit så kärt för hans eget hjärta. I två års tid utförde han på detta sätt ett frivilligt och av Herren rikligen välsignat evangelisationsarbete i Gärsnäs och Barkeryds socknar. Hultman kallades därefter till Nässjö, där hans rika begåvning som lärare och predikant ännu mera utvecklades och väckte allt mera uppmärksamhet.

Det växande arbetet ställde allt större krav på den unge skolläraren. Behovet av ytterligare utbildning för lärarekallet gjorde sig allt mera kännbart. Så finna vi honom i början av år 1846 på väg till Stockholm för att söka inträde vid ett seminarium. Men kassan var

P. A. Hultman.

alltjämt klen. När han äntligen efter den långa och besvärliga resan fick huvudstaden i sikte, hade han endast en tjugufyraskilling kvar. Dock — Herren hade sagt: Bedjen och I skolen få. Vid Liljeholmsbron utanför Hornstull föll den fattige vandraren ned och framlade i bön sin nöd inför Herren. Och han kom icke på skam. Då första terminen var slut, kunde Hultman se tillbaka och säga: Mig har intet fattats. Dessutom kunde han utan skuld och i nya kläder och med 70 kronor på fickan anträda resan till hembygden. Ja, Herren hjälper! Hören det, unga män och kvinnor, som kämpen med svårigheter för att nå fram till ett önskat levnadsmål. Ännu en termin vistades Hultman vid seminariet och utexaminerades sedan med vackra betyg.

Med friskt mod och ny kraft upptog nu Hultman

sin verksamhet i Nässjö och dess omnejd. Några år senare flyttade han till Herrestad, kallad av fru Petersén att upprätthålla predikoverksamheten i missionshuset därstädes. Omkring år 1860 bosatte han sig i Jönköpingstrakten och blev där, rikt välsignad av Gud i sitt arbete, ett medel till många själars omvändelse.

Men verksamhetsfältet vidgade sig. 1861 trädde Hultman i Jönköpings missionsförenings tjänst. I 12 år arbetade han inom denna förening och var därunder ständigt stadd på vidsträckta missionsresor. Kraftiga väckelser förspordes och många lämnade sig åt Herren.

År 1873 kallades Hultman till verksamhet inom Luth. Missionsföreningen i Stockholm. Med oförminskad kraft och glödande nit förkunnade han fridens evangelium i huvudstaden åren 1874—77. Utom å föreningens lokaler predikade han nämnda tid söndagligen även i Betlehemskyrkan. Han predikade för, efter den tidens förhållanden, stora skaror av åhörare, och man formligen trängdes att få höra honom. Lut. Missionsföreningen fick genom honom, säger en berättare från denna tid, ett uppsving, som den annars, mänskligt talat, kanske icke fått. Föreningen blev i viss mening populär genom predikanten. Han fick ock vara med om att bilda grundfonden för den blivande Immanuelskyrkan. Efter ett möte, där trängseln och värmen varit synnerligen besvärande, framträdde en fattig tjänstflicka till honom och lämnade en gåva av 25 öre och sade: Tag denna som en grundplåt till vår blivande kyrkbyggnad. Då en kommitté år 1877 blivit vald för att taga kyrkbyggnadsfrågan om hand, överlämnade Hultman »grundfonden» åt densamma. Den rymliga Immanuelskyrkan står där alltså som ett vittnesbörd om, att den fattiga tjänarinnans tro ej kom på skam.

Hultman var en känslig själ. Hans predikan tog med anledning därav lätt intryck av de tillfälliga stämningar, i vilka han själv befann sig. I hänförelsen gjorde han sig synnerligen i de yngre åren ofta skyldig till överdrifter. Hans medfödda humor tog ock ut sin rätt både i föredrag och samtal. Då någon en gång beklagade, att han hade så ont i sitt ben, svarade han: Ja, alla se de det sjuka benet, men ingen ser det friska.

Nyårsaftonen 1877 inträffade en händelse, som gav signalen till avbrott i den mångåriga och välsignelsebringande verksamhet Hultman utövat. Ett svårt fall utför en trappa lade honom på sjukbädden, och sedan dess led han av en svårartad huvudvärk, som ofta hindrade honom att predika. 1879 drog han sig helt från verksamheten och bosatte sig i Sundbyberg. Här träffades han av ett slaganfall, som gjorde att han ej mer kunde begagna sin krycka. Svåra inre lidanden och anfäktelser inställde sig ock. Det var som om Herren i enrum ville tala med sin tjänare och visa honom hela skröpligheten i det kärli, som fått frambära himmelsk välsignelse åt så många nådeshungrande själar. Guds ord var för honom under denna prøvotid en utsäglig tröstekälla. Hoppet om Guds härlighet upplyste den mörka dalen. Ofta hördes han under stor glädje utbrista i lov och tack till Gud. Den 12 maj 1881 slog för honom förlossningens timme, då den från det skröpliga lekamliga omhöljet frigjorde anden fick ingå i ljusets rike för att vara när Herren evinnerligen.

Svenska Missionsförbundets Expedition,

77 Drottninggatan 77.

STOCKHOLM.

Allm. telefon 4634 & 7415.

Rikstelefon 8525.

Inregistrerad telegrafadress: »Förbundet, Stockholm.»

Hålles öppen alla helgfria dagar från kl. 9 f. m. till 3 e. m.

Pietisten,

Svenska Missionsförbundets organ för dess inre mission,

utkommer den 8:de och 22:dra i varje månad.

Prenumerationspriset för 1908 är 1: 50 på posten och 1: 25 kr. på Expeditionen, då minst 5 ex. rekvireras. 11 exemplar lämnas för 12: 50.

Till utlandet kostar tidningen kr. 2: 50.

Alla meddelanden, som röra Svenska Missionsförbundet och dess verksamhet, jämte gåvor till missionen och rekvisitioner av böcker m. m. adresseras till Svenska Missionsförbundets Expedition.

I testamenten och gåvobrev, som upprättas till förmån för Svenska Missionsförbundets verksamhet i allmänhet eller till någon särskild gren därav, torde noga angivas, att det är till Svenska Missionsförbundets mission. När ett testamente t. ex. endast innehåller, att ett visst belopp skall tillfalla hednamissionen, så kan ju ovisshet uppstå, om det är Svenska Missionsförbundet eller något annat sällskap, som skall hava penningarne.

Sparbössor för insamlande av medel till vår yttre och inre mission utdelas gratis och kunna rekvireras från Svenska Missionsförbundets Expedition.

Församlingsböcker, blanketter till flyttningsbetyg och dopattester, ritningar till missionshus, text- och klassböcker för söndagsskolan, sångböcker m. m. tillhandahållas på Expeditionen och kunna därifrån rekvireras.

Svenska Missionsförbundets vilohem, Rättvik.

Friskt och skönt beläget på stranden av Siljan.

Präktiga verandor, inklädda med glas.

Vattenledning. Badrum.

Hålles öppet året om för inackorderingar under längre eller kortare tid till billiga priser.

Under vintern åkning med kälke och skidor.

Predikanter och missionärer äga företräde.

Närmare upplysningar lämnas av föreståndaren eller av Missionsförbundets Expedition.

Tydligt namn

och tydlig adress.

Vi nödgas än en gång ställa den vänliga uppmaningen till våra vänner att vid insändandet av penningar och rekvisitioner av tidningar eller böcker uppgiva tydligt namn och tydlig adress. Många, som varit skyldiga för böcker eller tidningar, ha insänt likvid utan att på postanvisningen angiva detta, och medlen ha skrivits som gåva, och kontot har fortfarande fått stå öppet. Andra kunna vi icke tillställa kvitton, emedan adressen är otydlig. Några sakna ibland helt och hållet adress. På expeditionen ligga flera rekvisitioner på böcker, som icke kunnat expedieras, emedan de saknat tydlig adress.

Tidningen

Barnavännen.

Vi äro ledsna över, att det vid expeditionen av tidningen Barnavännen under början av detta år varit rätt många fel. Det har berott delvis på här ovan angivna orsaker. Men därtill har även bidragit den nya anordningen med tidningen från och med detta års början. Då den under alla föregående år redigerats och expedierats från samma plats, har det i år ställt sig så, att rekvisitioner insändas till oss, och tidningen tryckes i Uppsala och expedieras av förut ovana personer. Rekvisitioner ha ock ibland så hopat sig, att det varit omöjligt att utföra alla till den dag, som man begärt. Men vi hoppas, att det skall bli bättre vid nästa årsskifte.

Kollekten för

understödsfonden.

Såsom vi redan i förra n:ret meddelade, kommer en kollekt till förmån för understödsfonden att nu under våren upptagas. Vi påminna även nu därom. Glöm den icke. Den är av de många och stora behoven väl påkallad.

Nöden i

Lappland.

Lappland är stort. Nöden bland fjällens barn är ock på sina ställen mycket stor. De bättre lottade bland våra vänner i andra delar av landet böra känna sig tacksamma för allt det goda, som trots de hårda tiderna kommer oss till del. Vi böra tacka Herren för detta goda genom att dela med oss därav. Om någon önskar att genom våra arbetare i Lappland räcka de nödlidande någon liten hjälp, så mottager expeditionen och förmedlar dessa gåvor med stor tacksamhet.

Gör något för

Pietistens spridning.

Vi äro mycket tacksamma för den uppmuntran, som vi redan rönt ifråga om denna tidning. Men vi sträcka oss efter mera.

Det är icke vår sak utan missionens. Tidningen är nu ute i en ny form, och vi behöva all den hjälp vi kunna få, att den må bliva lika mycket spridd som våra andra tidningar, Missionsförbundet och Barnavännen. Om du därför finner den värd att spridas, så gör något därför. Ännu finnas exemplar kvar från årets början.

Pietisten till Amerika. | Det är med förvåning och glädje, som vi från Amerika fått mottaga ett rätt stort antal prenumeranter på denna tidning. Vi ha ock erhållit många uppmuntringens ord därifrån för tidningens innehåll och ha förnummit, att det hos våra landsmän och bröder i den stora västern är av ett stort intresse att få se något om Guds verk i det gamla hemlandet.

Ett ovanligt sätt att räkna.

Se här ett exempel på en räknekonst, som är lika riktig som ovanlig:

En fattig flicka, som arbetade i en fabrik, lämnade vid ett tillfälle 4 kronor till missionen. Då predikanten uttalade sin förvåning över ett så pass stort bidrag av henne, frågade hon: »När var det jag sist lämnade min gåva». Sedan hon blivit upplyst om, att hon den 13 juni givit 3 kronor, började hon att räkna på sina fingrar. Till sist sade hon: »Fem månader äro nu sedan den tiden redan förflutna, och på denna tid hade jag slitit ut minst fyra par skor i dans, om jag icke hade lärt att älska min Frälsare. Behagar Ni nu att själv räkna efter, om icke vinsten är att finna på min sida».

E. F.

Verksamheten i Lappland.

Ur brev från missionär And. Lindström, Lycksele, anför vi följande utdrag, som våra läsare säkert skola ta del av med intresse:

Jag har sedan september månads början fått vara i oavbruten verksamhet. — Till dess hade jag varit förhindrad genom min hustrus sjukdom, död och begravning. — Men då det skulle taga alltför mycket utrymme att relatera mina resor sedan dess, så skall jag inskränka mig att endast nämna något från min sist gjorda resa. Jag reste från Lycksele den 3 dec. och kom hem i går. Då hade jag rest över 50 mil efter min häst, predikat 42 gånger, fördelat så: Inom Lycksele i 7 byar, Sorsele 7 byar och Malå 4 byar.

Det har varit och är för närvarande mycket kallt häruppe, så vi måste vara mycket försiktiga på resorna för att ej fördärva vår hälsa. Jag har på mina resor legat i rum, där vattnet frusit över natten, så att man ej fått en tår därifrån på morgonen. Kylan har i låglandet varit omkring 30 à 35 gr. Och när de då hava illa ombonade hus, så tränger den in ohjälpligt i rummen. Men allt har intill nu gått utmärkt. Gud har trofast hulptit och bevarat mig, så jag kan låna 91 Ps. ord: »Ingen olycka har vederfarits mig, och ingen plåga har nalkats mitt tjäll (hydda)».

Men som sagt är: försiktig får man vara och ej lägga sig på kalla bolstrar. Då vore man snart förfrusen.

Ganska fattigt är det häruppe i de öfre socknarne alltjämt, och denna vinter är det nog sämre än vanligt, ty regnet under sommaren förstörde åtskilligt här av bärgningen, såsom det gjorde överallt. Ett allmänt behov förspörjes bland befolkningen häruppe efter Guds ord, och själar hava under de senaste åren vunnits för Herren, så vi hava alls ingen anledning att klaga. Naturligtvis längta vi efter att vinna flera, på samma gång vi känna oss tacksamma för, vad Guds nåd utträttat.

Från *Vilhelmina* skrives:

Härmed hembäres ett innerligt, från hjärtat gående tack till fröken S. i Södertörn för de 50 kr., som blivit sända för utdelning åt några av de mest behövande, av nöd hemsökta familjerna i vår fjällbygd. — Gud skall rikligen löna eder, »ty vad gott var och en gör, det skall han få igen».

Skulle det vara någon av vännerna, som hava avlagda barnkläder, såsom strumpor, skjortor m. m., vilka de känna sig av Gud manade att giva, så finnas här ganska många halvnakna barn, vilka skulle känna sig lyckliga över att få ett helt och varmt plagg.

Gåvorna kunna sändas till undertecknad, som på det samvetsgrannaste skall tjäna med utdelningen.

Adress: *Vilhelmina*.

(Lappland).

J. U. Björk,
predikant.

I *Vilhelmina* har folkskollärare Sundqvist bland barnen bildat en syförening, som han givit namnet Myran. Vid A. Lindströms besök där såldes såväl denna syförenings arbeten som andra missionsvänners saker. Båda auktionerna inbringade omkring 330 kronor. Det fanns personer, som ropade in för över 30 kronor. Gud har sina vännar spridda även i Lappmarken.

Helig undergivenhet.

Det har berättats, att en prästman en gång besökte ett institut för dövstumma. Han ville taga kännedom om elevernas kristendomskunskap. Skriftligt frågade han en gosse: »Vem har skapat världen?» Gossen skrev därunder: »*I begynnelsen skapade Gud himmel och jord*» (1 Mos. 1: 1). Prästen frågade vidare: »Varför kom Kristus hit till jorden?» Ett glatt och tacksamt leende spred sig över gossens ansikte, medan han skrev till svar: »*Det är ett fast ord och värt att på allt sätt mottagas, att Kristus Jesus har kommit i världen att frälsa syndare*» (1 Tim. 1: 15). Den tredje och sista frågan var denna: »Huru kommer det till, att du är född döv och stum, under det att jag kan både höra och tala?» Gossens ansikte uttryckte en ödmjuk sorg men på samma gång en fullkomlig undergivenhet, då han tog sin penna och skrev: »*Ja, Fader, ty så har varit behagligt för dig*» (Matt. 11: 26).

Invigning av missionshus.

Svanberga missionshus i Estuna i Roslagen invigdes för sitt ändamål sönd. den 16 febr. Invigningstalet hölls av distriktsföreståndare Nordqvist. För övrigt predikade både på för- och eftermiddagen predikanterna Ström och Sjöblom samt evangelisten D. Olsson. I bönehuset finnes en större sal, som är tillräckligt stor för behovet på orten samt bostad för vaktmästare. Vid invigningen fylldes varje vrå av intresserade åhörare, och stämningen var god. Kollekten uppgick till 125 kronor.

Årsmöten.

Mora fria missionsförening höll sitt årsmöte sönd. den 9 februari.

Av årsberättelsen framgår, att ett energiskt arbete bedrivits såväl å Mora strand som i en stor del byar. Finansberättelsen visar, att föreningens inkomster och utgifter balanserat med en summa av kr. 4,409: 60. Största utgiftsposten företer inre missionens konto med kr. 2,550: 17. Avbetalning av lån har skett med 630 kr. För missionshuset i Norets by har erlagts 300 kr. Ett nytt missionshus har blivit uppfört och invigt. Till målning av kyrkan har utbetalats 230 kr. och till yttre missionen 235: 11. Föreningens tillgångar ha ökats med c:a 1,200 kr.

Adelöfs ungdomsförening höll sitt årsmöte söndagen den 16 febr. i Åsens missionshus med stor tillslutning av åhörare. Räkenskaperna visade, att föreningen haft en inkomst av kr. 463: 90. Utgifterna ha uppgått till kr. 286: 48.

Till Missionsförbundet har insänts 87 kr. och 65 öre. Medlemsantalet är 153. Föreningen är ett år gammal. Predikanten Gustaf Kjellman är ordförande och verkar med stor välsignelse inom Adelöf.

Månsarps kristliga ungdomsförening höll sitt årsmöte i Tabergs missionshus torsdagen den 13 februari. Föreningen, som verkar i gott samförstånd med missionsföreningen och på ett glädjande sätt befrämjar evangelistverksamheten, har haft sin egentliga verksamhet i uppbyggelsemöten med bibelsamtal, bön och vittnesbörd, samt spridning av kristliga tidningar och skrifter, verksamhet bland sjuka och fattiga, anordnat samkväm och möten för att vinna den icke troende ungdomen samt bidragit till missionen i Turkestan, Kongo och Lappland. Det, som mest bidragit att befästa ungdomen i tron, har varit den tid, då pastor K. Palmberg höll en serie betraktelser och utläggningar av Efeserbrevet. Hans rika erfarenhet och praktiska framställning av ordet utövade ett stort inflytande över ungdomen. Medlemsantalet är 150. Inkomster ha varit kr. 814: 79, utgifter kr. 801: 90.

Bland styrelsens medlemmar invaldes pastor K.

Palmberg och predikant J. Sahlin som hedersledamöter. Detta visar, att den troende ungdomen inom Månsarp fattat sin ställning rätt och ej söker isolera sig från församlingsverksamheten. Gud lede de unga i sin sanning.

Missionsföreningen i Eskilstuna har utsänt sin årsberättelse för 1907. Medlemsantalet var vid årets början 557 och vid slutet 562.

Söndagsskolans lärare och lärarinnor uppgå till 50 stycken.

I ungdomsklassen, som förestås av fröken Höglund, undervisas 20—25 flickor.

Icke mindre än 550 ex. av tidningen Ungdomsvännen har under året utdelats bland barnen. Ett härligt utsäde, av vilket man kan vänta en härlig skörd!

Norbergs missionsförening firade sitt årsmöte den 15 och 16 febr. Av årsberättelsen framgår, att verksamheten under året fortgått i broderlig kärlek och endrökt. Några ha kommit till tro på Gud och slutit sig till församlingen. Dess medlemsantal är nu 108.

Församlingens inkomster ha varit 3,707: 58. Av denna summa äro kr. 1,227: 44 insamlade och utgivna för byggnadskassan. För söndagsskolan äro insamlade kr. 256: 81 och för Sv. Missionsförbundets yttre mission kr. 413: 40. Kassabehållningen utgör kr. 171: 33. Föreningens tillgångar uppgå till kr. 17,502: 66.

Gustafsbergs friförsamling höll sitt årsmöte den 15 febr. Av årsberättelsen framgår, att församlingen arbetat med intresse och nit. Herren har välsignat arbetet med framgång i de olika verksamhetsgrenarna.

Vid årets början hölls flera böneveckor, då många bekände sig ha kommit till liv i Gud.

Under årets lopp ha i församlingen intagits 23 medlemmar. Hela medlemsantalet är nu 152.

I ungdomsföreningen äro 22 nya medlemmar intagna, och den har nu 77 medlemmar.

Församlingens inkomst- och utgiftskonto balanserar på närmare 4,000 kr., frånräknat en särskild insamling, som gjorts för ett elevrum på den nya missionskolan.

Mötet beslöt enhälligt att höja predikantens lön till kr. 1,380.

Under det påbörjade året ha vi redan förnummit Guds fotspår och välsignelse ibland oss.

Örebro brödräfsförening avhöll sitt årsmöte i Vasa kyrkan den 17 febr. Föreningens verksamhet har fortgått på vanligt sätt med offentliga och enskilda sammankomster. Ungdomsverksamheten omhuldas varmt av församlingen, och de olika församlingstjänarne ha arbetat med nit och trohet.

Ett av de viktigaste besluten under året är det om byggandet av en ny kyrka på öster, vilket beslut är av stor betydelse för församlingens framtid.

Vidare har beslutits att slopa alla basarer, men i samband med omnämmandet härav framhålles, att allt mera bör göras för att ersätta de inkomster, som förut erhållits på denna väg.

Församlingen hade vid årsskiftet 650 medlemmar eller lika stort antal som vid årets början. 53 ha in-

tagits, varemot 5 utgått, 4 uteslutits, 32 utflyttat och 12 avlidit.

Av revisionsberättelsen inhämtas, att inkomsterna uppgått till 15,849: 09, däri inberäknat kassabehållning från år 1906 med kr. 4,106: 40. Utgifterna belöpte sig till kr. 14,477: 01. Kassabehållning till år 1908 kr. 1,372: 08. Församlingens tillgångar uppgå till kronor 50,217: 92.

Ansvarsfrihet beviljades.

För verksamheten bland sjuka och fattiga har insamlats kr. 1,303: 87. Församlingen har i sin tjänst anställt en diakonissa, som särskilt fått denna verksamhet på sin lott.

Ungdomsföreningens medlemsantal har stigit från 291 till omkring 300.

Räkenskaperna balansera å ett belopp av kronor 739: 57.

Föreningen har under åtagit sig att underhålla en evangelist i Kina.

Halmstads missionsförening avhöll sitt tjugusjunde årsmöte söndagen den 16 febr.

Församlingens föreståndare, E. Friman, föredrog årsberättelsen. Av denna framgick, att verksamheten fortsatt i frid och gott samförstånd. Herren har bekänt sig till arbetet och fyllt behoven. Och mötet var alltigenom en glädje- och tacksägelsefest.

En verksamhetsgren, som ständigt utvecklar sig och växer till, är sjömansmissionen. Församlingens trevliga sjömanshem har under året mottagit 2,981 besök av sjömän. Antalet natthärbergen uppgår till i runt tal 500, vilka lämnats dels mot billig avgift, dels alldeles gratis till skeppsbrutna och eljes utblottade. Besökande vid fester och predikostunder i hemmet variera mellan 25 och 140 sjömän. Och det är oss en stor glädje att få dela ut livets ord till dem. Vi ha särskilt velat nämna om vår sjömansmission, emedan vänner från olika landsändar hava visat sitt intresse för den genom att sända oss större och mindre gåvor. Ända uppifrån Söderhamn och Östersund ha vi fått mottaga värdefulla julgåvor åt våra sjömän.

Revisionsberättelsen utvisar inkomster: kr. 9,621: 16 och utgifter: kr. 8,496: 06. Tillgångar utöver skulderna: kr. 83,328: 24.

Efter verkställda val och gemensam tesupé avslöts mötet med bön och lovsång.

Betlehemskyrkans ungdomsförening i Göteborg hade den 27 febr. årsmöte. Av årsberättelsen inhämtas, att de inskrivna medlemmarnas antal är 165.

Ynglingaföreningen Libanon i Göteborg hade vid årsskiftet 130 medlemmar.

Sollefteå brödraförsamling firade sitt årsmöte i Missionshuset lördagen den 15 och söndagen den 16 febr.

Av årsberättelsen framgick, att församlingen under det gångna året ökats med 23 medlemmar. Revisionsberättelsen utvisade bland annat, att inkomsterna under året uppgått till kr. 5,961: 42 och utgifterna under samma tid till kr. 5,443: 09.

En kärlekens och fridens ande har varit rådande

inom församlingen, och rätt många ha kommit till liv i Gud.

Under innevarande år har Guds Ande på ett kraftigt sätt försports ibland oss, och ganska många ha mottagit frälsningen i Kristus.

Måtte Gud få bevara dem och alla sina barn i fortsättningen!

Trettioårsjubileum firade Ljusne—Ala missionsförening den 15—17 febr.

Redan 1878 fanns en missionsförening på platsen. Men den ombildades samma år till församling. Då hade den 24 medlemmar. Nu består den av 174. Icke mindre än 12 av församlingens första medlemmar äro ännu kvar.

Inkomsterna under de flydda åren uppgå till kr. 61,310: 18. Av dessa medel ha kr. 7,436: 63 lämnats till Missionsförbundet, kr. 4,860: 38 till Hälsinglands Ansgariiförening och kr. 49,013: 17 till verksamheten på platsen.

Skuld har varit ett främmande ord i församlingens ordbok.

Predikant Herman Myrbäck tjänade församlingen från 1901 till hösten 1906, då han efterträddes av Emil Krusey.

Bergvik—Lynäs missionsförening firade sitt tjugufemårsjubileum söndagen den 23 febr. Föredrag hölls av distriktsföreståndaren J. Erixon, A. Werner och J. P. Nordquist. En tjugufemårsberättelse upplästes, som visade att verksamheten haft stor framgång. Mötet avslöts med bön och tacksägelse till Herren.

Torshälla missionsförening jämte dess ungdomsförening hade den 22 febr. anordnat avskedssamkväm för predikanten Ad. Olovson med familj, som nu avflyttar till Österåker. Vid samkvämet talade Olovson och pred. Aug. Liljenberg från Eskilstuna. Genom sin ordförande överlämnade församlingen en minnesgåva till Olovson.

På söndagsförmiddagen höll Olovson sin avskedspredikan, och på eftermiddagen var offentlig avskedsfest anordnad, då även en del vänner från Eskilstuna infunnit sig och medverkade med tal, sång och musik. Vid båda dessa fester ådagalades, huru avhållen Olovson blivit av såväl församlingen som utomstående under den tid han verkat på platsen. Både avskedspredikan och festerna blevo för deltagarna verkliga högtidsstunder, som buro en så djup andlig prägel, att de säkert skola medföra frukt för Guds rike.

Norrköping. »Tiondefest» hölls av Norrköpings stadsmissionsförening lördagen den 29 april, vid vilken bland andra lektor Waldenström höll föredrag. De i slutna kuvert framlämnade gåvorna inbragte kr. 4,202: —.

En stor förlust gör Gåsinge och Dillnäs missionsförening, i det att dess energiske och duglige ordförande, godsägaren Joh. Hedengren, som efter att ha försålt sin egendom Skepsta, i dagarne avflyttat till huvudstaden. Hr H. har med stort nit arbetat i Herrens tjänst under de år han vistats vid Skepsta. Även änkefru Dickson, som samtidigt avflyttat till Södertälje, har jämte fröknarna Dickson varit till stor välsignelse här i orten. Med stor

tacksamhet skall deras minne bevaras av de många åldringar, sjuka och fattiga, som varit föremål för deras i all tysthet bedrivna, ej ringa kärleksverksamhet. Missionsföreningen har ock av herrskapet Dickson erhållit uppmuntran och understöd.

Årsfest firades i Immanuelskyrkan i Lidköping söndagen den 23 febr. Församlingen har under året haft i inkomster 9,830 kr. och i utgifter 11,251 kr. Under året ha 16 nya medlemmar vunnit inträde i församlingen.

Den nu i **Örebro** avslutade evangelistkursen har varit besökt av 27 elever. Av dessa komma 12 att placeras på olika platser inom distriktet för att under någon tid av vintern verka som evangelister i samband med ledarne för verksamheten. 6 evangelister tillhörde 4:de distriktet och komma att användas av broder Nordquist. De öfriga hava återvänt till sina hem för att fortsätta sin förra kallelse. Vi hoppas åtskilliga skola komma att söka inträde i Sv. Missionsförbundets Missionsskola. Vår evangelistverksamhet är säkerligen till mycken välsignelse.

Missionseleven E. Lundblad från missionsskolan har kallats till reseombud inom Örebro läns fria missionsförening med tillträde 1 september 1908.

Lappmissionsföreningen i Göteborg hade i förra veckan årsmöte å Missionshotellet. Därvid upplästes brev från föreningens båda missionsarbetare i Lappland samt från fru Levin, som är husmoder vid ålderdomshemmet. I detta hade nu den sjunde skyddslingen, en åttioårig man, blivit intagen.

Av revisionsberättelsen framgick, att inkomsterna i missionskassan under fjolåret uppgått till kr. 5,273: 30, inberäknat kassabehållningen från 1906. Utgifterna voro kr. 4,152: 48. Vid årets slut fanns en behållning av kr. 1,120: 82 att möta första kvartalets utgifter.

I kassan för ålderdomshemmet hade under året influtit kr. 6,880: 28. Utgifterna hade uppgått till kr. 5,659: 02. Kassabehållningen var kr. 8,094: 91.

Från **Sandviken** skriver en missionsvän:

Lördagskvällen den 8 februari hade ungdomsföreningen anordnat en inbjudningsfest för icke troende unga. Till densamma hade varje ungdomsföreningsmedlem fått inbjuda tvänne utomstående. Vid allmänt utlysta möten har det ofta icke lyckats få den för Gud främmande ungdomen att gå med. Några gånger har därför här praktiserats att med kort personligen inbjuda. En var inbjuden måste då för att få kort giva löfte att komma med. Nu som förr vanns därigenom den tillslutning, som var beräknad. Väckelseord till de församlade framburos av predikanterna Myrbäck från Wallsta och Palmqvist samt rättaren Nyberg. Såväl duett- som körsånger och strängmusik förekommo, varjämte alla bjödos till det dukade kaffebordet. Vi hoppas, att den uppbyggliga stunden lämnade förblivande intryck såsom frukt av det goda utsädet.

Sångföreningen hade kallat pred. Myrbäck för hål-

lande av föredrag över ämnet: Våra psalmers värde. Föredraget hölls söndagen den 9. Talaren skildrade på ett förtjänstfullt sätt kyrkosångens historia, data och händelser ur psalmdiktarens liv, varjämte han uppläste åtskilliga psalmer. Sångföreningen deltog med psalmer och körsånger utom att programmet upptog unisona psalmer.

Om föredraget kan sägas, att det var ett väckelserop till vårt folk att aktgiva på vad värdefullt vi äga från våra fäder.

Å **Björkö**, en plats i Bohusläns skärgård, bildades för ett par år sedan av den troende ungdomen en ungdomsförening med syfte att understödja missionsföreningen i hennes arbete särskilt med avseende på de unga. Föreningen, som äger 45 medlemmar, har under sin verksamhetstid hunnit med att bland annat lämna åtskilliga hundrakronor till församlingens kassa, och nu senast har den beslutat att åtaga sig att för sin ordförande, predikanten på platsen, betala premien i Pensionskassan, så länge han kvarstannar på platsen.

Kunde ej detta beslut, som länder nämnda förening till all heder, även mana till efterföljd på åtskilliga andra platser?

Evangeliska Alliansen på besök i Sverige. Andra veckan i april anländer till Stockholm två å tre av evangeliska Alliansens i England ledande män för att i därvarande olika lokaler hålla möten. Syftet med besöket i Stockholm är dels att förmedla sambandet mellan de två ländernas kristna, dels att söka uppmuntra de idéer, som ligga till grund för den Evangeliska Alliansens verksamhet.

Predikantkallelse. Till predikant vid Ludvika missionsförening efter K. O. Samuelson beslöts på församlingsmöte i söndags att kalla predikanten *Carl Nets* från Ullersäter.

Surte Missionsförening har till predikant kallat Gideon Ekström. Ekström, som för närvarande är anställd i Skånes missionssällskap, har antagit kallelsen och tillträder platsen den 1 augusti.

Predikanten Frits Pettersson vid missionskyrkan i Sala har av Betesda missionsförening i Stockholm kallats till pred. J. Elfströms efterträdare, och har antagit kallelsen.

Ett skönt alliansmöte hölls den 29 febr. i Kungsholms kyrka i Stockholm. Kyrkan var på vardagskvällen full av stilla lyssnande åhörare, för vilka församlingens kyrkoherde, Larsson, samt pastor John Johansson, K. A. Vik och missionär W. Sjöholm predikade en kort stund var. Predikant J. P. Johansson ledde det hela. Så kunde en statskyrkopräst, en baptistpastor, en metodistpastor och två predikanter från Missionsförbundet samverka i en statskyrka. Säkerligen har Gud behag till sådant.

Carolina Sund.

Då Gud såsom medel för framförandet av sin rikssak på jorden stundom använder små och oansenliga redskap, har jag ej tvekat att härmed visa bilden av småskollärarynnan Carolina Sund på Gysinge bruk. Hon ingick i sin Herres glädje för ett par tiotal år sedan.

Det var år 1861. Predikanten Pehrson hitsändes av vänner i Gefle, och då blev frågan den, var man skulle få lokal för predikan. På ett bruk äro alla underhavande beroende av disponenten. Ingen tordes öppna för honom utom Carolina Sund, »jungfrun», som hon av folket allmänt kallades. Jag minnes, såsom det vore i går, denna första läsaressammankomst på Gysinge. Den efterföljdes sedan av flera, så att det i allmänt tal sades: »vi skola gå till jungfrun på »läsning», eller: »på bön».

Ovana som vi då voro vid anordnandet av bönemöten, hade vi icke anordnat sittplatser, annat än några få stolar efter väggarna. Pehrsson predikade med eld och värme bortåt två timmar. Luften i rummet blev kvav och tryckande. Åhörarna stodo som packade sillar och blevo oroliga. Den dåvarande vice pastorn var nog vänlig, troligen på uppmaning av förvaltaren, att komma med på en sammankomst en söndagseftermiddag. Han höll ut hos oss bortåt en timme, men började då längta till spelbordet med bruksherrarna. Tog så avsked av jungfru Sund under yttrandet: »Jag hör, att han predikar ingen villolära». Vi måste då hjälpa honom ut genom folkhoppen och hörde då, att en av de närvarande sade halvhögt: »Nu skall det bli riktigt», varmed han menade, att nu skulle det bli oväsen. De åhörare, som stodo längst bort från predikanten, vände ryggen mot dem, som stodo främst, och tryckte på dessa, så att de ramlade fram och trängdes mot talaren. Som det var kända personer, så skämdes de, när vi lindrigt drogo dem i håret. På så sätt höllo vi någorlunda lugnt, tills predikan var slut. Men efteråt kunde de fräckaste tillropa oss några vackra tillmälen, såsom »läsardjävlar» och dylikt.

Det kan tyckas, som skulle en dylik bönestund icke hava någon välsignelse med sig, men så var visst icke förhållandet. Ack, de där »samlingarna» i de små stugorna, upplysta av ett par talgdankar, de voro kanske mer värda än nutidens sammankomster i de av ett strålande ljushav upplysta kyrkorna, präländande i guld. Långa vägar gick man för att få vara med, och på vägarne från bönestunden ljödo lovsånger ur lyckliga hjärtan.

Som det någon gång hände, att vi fingo besök av en gärna hörd »kolportör», reste folk till oss från angränsande socknar för att få höra honom. De styrande på bruket blevo oroliga, ty det stolta Gysinge borde väl ej bli en riktig läsarehåla heller. Disponenten, som ville hålla brukets anseende uppe, tillkallade då jungfru Sund och sade henne, att om sådant oskick fortfore, så måste de skiljas. Men då var det för sent att släcka elden.

Skolläraren, som satt litet fastare i sadeln, fortsatte då att taga emot predikanterna och upplåta sin bostad

för bönestunder. Brukets styresmän läto oss ock hållas, blott de själfva fingo vara i fred.

Om några år kom en ny disponent till Gysinge, som var nog ädelmodig att, som han sade, låta läseriet fortgå som i salig farbrors tid. Vi ansågo dock, och framlade det flera gånger för honom, att då skolhuset var öppet för danstillställningar och för kringresande taskspelare, så vore han såsom vår husbonde skyldig se till deras behov, som hade sitt nöje i att samlas omkring Guds ords hörande och betraktande. Ännu några år måste vi samlas i våra trånga stugor. Men så blevo vår husbonde och prästen ovänner, och då ställdes skolhuset på vid gavel för alla partier.

Så tillgick det på den tiden. Nu finnes bönehus på platsen, och stugorna stå tomma i dubbel bemärkelse.*

Carolina Sund var den första, som höll söndagskola i sina rum på Gysinge. Som hon var av en stilla och tillbakadragen natur, hade fienderna icke mod att mot henne personligen giva luft åt sin ovilja och sitt hat mot levande kristendom.

C. J. Martinell.

Vårt systerförbund i Amerika.

— *De ungas missionsförbund* är namnet på en förening, som nyligen stiftats bland Amerikas fyra miljoner söndagsskolbarn. Föreningens särskilda uppgift blir att bland ungdomen sprida missionslitteratur.

Svenska kyrkan.

— *Missionärsinviqning* förrättas i Skara domkyrka söndagen den 15 mars, då biskop Danell skall till missionärskallet inviga fröken Ida Granqvist och missionsdiakonen Vilh. Sköld.

Fröken Granqvist kommer omedelbart därefter att resa ut till missionsfältet i Natal tillsammans med andra missionsarbetare, som varit hemma.

Diakonen Sköld anträder utresan tillsammans med missionärerna Liljestränd och Hammar i slutet av mars månad.

— *Till präst bland fiskarfolket* vid Shetlandsöarna instundande sommar har förordnats kyrkoherden A. F. Wallin i Hjälpås.

Kyrkans missionskassa gav under förra året anledning till bekymmer, i det att skulderna överstego tillgångarna. Ett upprop till missionens vänner medförde det resultatet, att tillgångarna vid årsskiftet översköto skulderna med omkring 10 tusen kronor.

— Svenska kyrkan har tre stora huvudavdelningar i sin missionsverksamhet: Hednämision, Sjömansvård och Diasporaverksamhet.

* Bruksdriften är nämligen till större delen nedlagd.

Hednamission bedrives i Sydafrika och Sydindien. Sjömansvård har Svenska kyrkan i Köpenhamn, Kiel, London m. fl. platser.

Diasporaverksamhet eller verksamhet bland landsmän, som äro kringstridda, har kyrkan i Köpenhamn, Kiel, Berlin, Paris och London.

Fosterlandsstiftelsen.

— *Evangeliska Fosterlandsstiftelsens* mission. Från Kulluko meddelar missionspastor J. M. Nilsson, att bibelöversättningsarbetet till kunamaspråket under 1907 fortskridit till och med apostlagärningarnas 22 kapitel.

K. M. A.

— *Kvinnliga missionsarbetare* har hållit sitt årsmöte. Av årsberättelsen framgår, att medlemsantalet nu är 1,212, varav 84 äro aktiva och 20 understödjande.

Baptistsamfundet.

— *Baptisterna* hålla sin årskonferens i Stockholm den 1—3 juni.

— *»Vilan»* kallas baptisternas predikantvilohem. Det är beläget i Högbodalen uppe i de jämtländska högfjällen.

— *Engelska baptisternas sällskap för yttre missionen* erhåller tredjedelen av sina årsinkomster från söndagsskolor och ungdomsföreningar, säger »The Baptist Times and Freeman», som tillägger, att Wesleyanska metodisterna erhålla en femtedel av sina inkomster för yttre missionen av motsvarande skolor och föreningar.

— *Doktor J. M. Edgren*, en av de svenska baptisternas i Amerika främste män, dog i Oakland i Kalifornien den 26 sistlidne januari.

Metodistsamfundet.

— *Metodisterna* hålla årskonferens i Karlskrona med början den 29 juli.

— Metodistkyrkans missionssällskap harsatt 1,400,000 doll. som mål för insamlingarna detta år.

— *Metodistkyrkan i Australien* har hittills huvudsakligen bedrivit hednamission på en del ögrupper i Söderhavet, vilka räknas till Australien. Vid den förliden sommar hållna generalkonferensen beslöts emellertid att upptaga missionsverksamhet i Indien.

— *Alliansmöten* ha under senaste tiden hållits i Göteborg i Borgaregatan 12, Redbergslids missionshus m. fl. ställen.

— *I Örebro* har under senare tiden närmare ett 50-tal personer ingått i församlingen, och i Östersund ha omkring 20 intagits.

Frälsningsarmén.

— General Booth väntas till Stockholm i mars månad.

— Frälsningsarméns »Antisjälvmondsbyrå» i London har under året anlitats av 1,125 män och 90 kvinnor. Dess ledande grundsatser äro: 1) obrottslig tystlåtenhet, 2) kostnadsfria råd, 3) intet penningeunderstöd.

Program

för predikantmötet i Stockholm den 9, 10 april 1908.

Mötet hålles i predikosalen »Valhalla»

Mästersamuelsgatan 55.

Första dagen.

Kl. 10—2 e. m.	Diskussion.
» 2—5 »	Middagsrast.
» 5—7 »	Diskussion.
» 8 »	Offentliga möten å nedan angivna lokaler: Immanuelskyrkan; Luterska Missionshuset, Högbergsgatan 27; Valhalla; Missionshuset, Kungsgatan 48; Missionshuset, Karlbergsvägen 68; Betesda och Mikaelisalen
- Ämne: De troendes personliga medansvarighet i missionsarbetet.

Se vidare predikaturerna.

Kollekt upptages till bestridande av möteskostnaderna.

Andra dagen.

Kl. 10—2 e. m.	Diskussion.
» 2—5 »	Middagsrast.
» 5—7 »	Diskussion.
» 8 »	Missionsfest i Immanuelskyrkan. Föreläsning av lektor P. Waldenström över ämnet: »Guds tempel». Körsång. Inträde 25 öre.

Anmälan om logis under mötet insändes till predikant Henning Andersson, Odengatan 63, 2 tr.

Missionsskolan,

Svenska Missionsförbundets läroanstalt

börjar ett nytt läsår, det första i det nya läroverkshuset på Lidingön,

den 2 nästkommande september.

Ansökan om inträde skall insändas till skolans Rektor, N. Wikander, adr. Stockholm S., före den 1 juni och vara åtföljd av

- 1:o) en kort och samvetsgrann, av den sökande själv skriven redogörelse för hans andliga livs uppkomst och utveckling;
  - 2:o) intyg av en kristen församling, en missionsförening eller, där sådant icke kan anskaffas, av minst två kända personer, a) att den sökande är känd som en sann kristen, och b) att han under någon tids predikoverksamhet ådagalagt, att han äger förutsättningar för att kunna utbildas till en duglig predikant eller missionär.
  - 3:o) bestyrkt avskrift av betyg, som visar, att han genomgått fullständig folkskolekurs eller, om sådant ej äges eller ej kan anskaffas, intyg av kompetent person, att han äger motsvarande kunskaper;
  - 4:o) en förbindelse av en kristen församling, missionsförening eller enskild, godkänd person, att den ansvarar för hans underhåll vid skolan;
  - 5:o) åldersbetyg från pastor i den församling, där han är kyrkskriven;
  - 6:o) läkareintyg.
- I regel intages ej någon, som är under 19 år.
I ansökan må tydlig adress uppgivas.

Skolstyrelsen.

